

04/02/2020

Cercetătorul Ion Cherciu: „Ne-au mai rămas câțiva muguri identitari din care trebuie să renaștem”

Asociația Femeilor Ortodoxe din Arhiepiscopia Buzăului și Vrancei (AFO - ABV) a organizat duminică, 2 februarie 2020, o Șezătoare culturală despre ia vrâncenească. Evenimentul a avut loc în Parohia „Înălțarea Domnului” din cartierul Sud al municipiului Focșani și a numărat aproape 100 de participante.

Manifestarea a fost realizată în parteneriat cu Șezătoarea București și cu Asociația „Platforma civică Împreună” și se înscrie în seria națională a Șezătorilor culturale organizate de aceste entități, având drept scop promovarea activității Șezătorilor locale prin reliefarea rolului important al păstrării motivelor vechi din ia românească, prin transmiterea întocmai a acestora, dar și prin sprijinirea doamnelor pasionate de această activitate.

În acest sens, este de menționat că, în Vrancea, există deja Șezători la Focșani, Vidra și Jitia, în cadrul cărora membrele acestora și-au cusut singure splendide ii cu modele vechi românești, cu care participantele la Șezătoarea de duminică seara din Focșani au și venit îmbrăcate.

Invitatul evenimentului a fost etnograful Ion Cherciu, cercetător științific în cadrul Institutului de Etnografie și Folclor „Constantin Brăiloiu” al Academiei Române, despre care doamna Ana Săcrieru, președinta AFO – ABV, a afirmat următoarele:

„Rolul important al dlui Cherciu este acela că, prin toate lucrările domniei sale, a oferit o imagine concludentă asupra specificului zonal și identității culturale proprii Vrancei.

Dumnealui este acela care a demonstrat temeinic – prin raportarea costumului popular la toate artefactele țărănești – coerența discursului estetic al vrânceanului creator de artă populară autentică.

Perseverența și delicatețea cu care domnul Cherciu a subliniat, de-a lungul timpului, specificul trăsăturilor esențiale ale acestui stil al artei populare din Vrancea – pe care dumnealui îl caracterizează ca fiind «specific, reprezentativ și eminentemente românesc» – se îmbină, în cazul dumnealui, cu o analiză atentă a tuturor factorilor de referință, nu doar a celor etnografici. Avem în vedere abordarea filologic riguroasă – prin maniera de îngrijire a edițiilor celor două cărți pe care le vom lansa pe 22 februarie a.c., la Sala Balada din Focșani –, dar și cea istorică a aspectelor artei populare din Vrancea. În acest sens, nimeni altcineva nu explică mai bine izvorul bogăției stilului – voievodal aproape – al artei iei vrâncenești ori implicațiile vestitelor «târguri de trei țări» care aveau loc din timpuri memoriale în Țara Vrancei”.

Referitor la dezideratul păstrării întocmai a tradițiilor românești, etnograful Ion Cherciu a arătat: „Problema care se pune acum nu este nici pe de parte aceea de a ne întoarce în trecut..., când vremurile erau grele în special pentru femei, dar, astăzi, când vedem ce se întâmplă cu epoca aceasta consumeristă, cu asaltul teribil pe care îl suportă cultura românească și identitatea românească din partea

celor care ar trebui să o apere, respectiv o parte din istorici și o parte din oamenii de cultură, ne-au mai rămas câțiva muguri identitari din care trebuie să renaștem”.

Despre Vrancea, pe care o numește „creuzet extraordinar”, etnograful a precizat că „este un Triplex confinium, cum s-a mai spus, nu numai geografic, dar și politic, înainte de constituirea statului național unitar. Când privește aspectele tradiționale de cultură, etnografii de prestigiu, istorici de artă, toți au recunoscut în tezaurul culturii populare din Vrancea anumite influențe denumite de localnici ca fiind «ungurești», «moldovenești», «muntenești», adică, recunoscându-le ca atare, vrâncenii au conștientizat faptul că ei reprezintă, din toate punctele de vedere, o entitate distinctă în raport cu «țările» din jur. Cu alte cuvinte – și aceasta au spus-o etnografi de prestigiu – aceste specificități de vecinătate, topite în tezaurul de cultură vrânceană, reprezintă un caz tipic pentru întreaga oicumenă românească, reprezintă o carte de vizită românească general valabilă, indiferent unde ne-am afla. Referitor la cartea de vizită identitară pe care o reprezintă în vrâncenească, puține zone etnografice din țara noastră au un corpus de modele așa cum are Vrancea”, cercetătorul făcând aici referire la „Izvoadele vrâncene”, întocmite de Elena Cuparencu, în perioada interbelică.

Evenimentul a fost realizat în aducerea la îndeplinire a scopului statutar al Asociației Femeilor Ortodoxe, respectiv acela de a contribui la renașterea spirituală din Eparhia noastră. „Păstrarea obiceiurilor, care sunt forme sociale de viață, nu se realizează mecanic prin formele actuale consumeriste, ci prin păstrarea caracterului creator reflectat prin arta tradițională care îmbogățește aceste obiceiuri. Numai aceasta asigură atât continuitatea noastră ca neam, adică viitorul, cât și apărarea valorilor care ne definesc. O comunitate este reală și are viitor atât timp cât ea nu își pierde funcția creatoare – și de aici decurge importanța extraordinară a Șezătorilor –, precum și cât timp este capabilă să își apere valorile și, prin ele, copiii”, a arătat, în încheiere, președinta AFO – ABV.

arhiepiscopiabzvn.ro